

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

792

Hely

Népszinház

Idő

"1875/1900"

Személy

Forrás:

Budapesti hírlap

Bp.

1900

X/16

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

A Népszinház jubileuma.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, okt. 15.

Ma huszonöt esztendeje, hogy megnyílt a Népszinház kapuja, befogadni a közönséget; ma megnyiták kapui a közönség előtt, hogy megünnepeljék e huszonöt esztendőt.

A színházat eszinosan földiszították, magyar-cimeres szőnyegekkal, nemzeti trikolor drapériával és a székes-lőváros színeivel. A mi cimereünk, zászlónk színe s a város színe is igen alkalmas szép ékesség: szépen is díszítette a színház nézőterét. De a legszebb dísz mégis a telt ház volt, esteli ruhába öltözött közönséggel, a mely mintha nem is a rendes közönség volna: olyan komoly, olyan áhitatos. A mi nemde szokatlan olyan színházban, a hol jobbára csupa bohósághoz van szokva az ember. A mai est közönsége megérezte a Népszinház huszonöt éves jubileumának jelentőségét; megérezte, hogy ez annyival felülmulja egy színház negyedszázados fennállásának fontosságát, a mennyiben ez itt a fővárosban mérföld-mutatóul szolgálhat a magyar nemzeti kultúra utján.

Mondom, nagy és előkelő közönség foglalta el a színház nézőterét. Itt-ott egy-egy régi kedves ismerőst vettünk észre. Az egyik földszinti páholyban *Párthényinét*, egykor a magyar nemes asszonyok tipikus alakítóját, a jó öreg *Klárnéval*, a kinek annyi jóizü, kacagtató alakítást köszönhetünk, a régi jó időkből. Mindketten legelső tagjai voltak a színháznak huszonöt évvel ezelőtt. Az első sorok egyikében ült *Szöcs Kata*, a ki csak néhány év óta vonult vissza a kórusból, a melynek a

Közp. nyomt. XX. cs. 81. sz.

kezdet kezdetétől fogva hűséges tagja volt. A népszinházi bizottság páholyában láttuk *Morzsányi Károly* és *Mérő János* társaságában *Kléh Istvánt*, egyik legrégebbi tagját a népszinházi bizottságnak.

Huszonöt évvel ezelőtt *Ábrányi Kornél* írt prólógust a Népszinház megnyitó előadására. A mai jubiláris estén *Ábrányi Emil* prólógusát szavaltta *Szirmai Imre*. A hatással szavalt költeménynek két versszaka így szól:

Izról-izre magyar: jelszavad halálig!
A mi hozzád kerül, mind magyarrá válik.
Idegenből lejtő pajkos operettet
Hű magyar-voltoddal jó magyarrá teted.
Franciák, angolok élce, muzsikája
Mind céloznak hódol: a magyart szolgálja.
A kik a parasztban vonzót nem találnak:
Idegen játékon magyarokká válnak!

Pompás Budapestünk márvány-erdejében
Mint egy puha fészek, úgy állasz te éppen.
Fészek vagy valóban: itt dalolgat nekünk
Vig és szomorú dalt a mi büszkeségünk!
Ő, az asszonygyá vált magyar tündér-mese,
Török bíró uram aranyos hitvese,
Népünk dalos lelke, földünk édes lánya:
Nótás pacsirták közt nemzet csalóánya!

E soroknál ismételten kitört a taps. Mindenki *Blahánéra* gondolt, elrészékenyülve, végtelen szeretettel.

Azután tabló következett. Fölment a kárpit s ott állott a Népszinház egész személyzete, a háttérben magasan *Bárdi Gabi*, mint fátylát lobogtató géniusz, bíbor sugárözönben. A sűrű csoportban ott láttuk az utólréhetetlen *Kassait* is, a ki erre a jubiláris alkalomra jött föl vidéki magányából.

A zenekar a *Himnusz* dallamait intonálja; a közönség föláll, ugy hallgatja végig a színészek énekét.

Négy népszínműnek egy-egy fölvonása töltötte ki azután az ünnepi estét. A *Csikós* falu alatti jelenetében szünni nem akaró taps köszöntötte *Blahánét*, a kit egész este a szeretetnek minden jelével ünnepelt a közönség. Lelkes figyelem és zugó taps kísérte minden lépését. Kedves játéka és édes magyar éneke mindenkit elbájolt. A *Sárga csikó*-ban *Küry Klára* játszotta *Bakai Erzsikét*, *Blaháné* szerepét. Érdekes volt a parasztleány ruhájában, a melyben illő egyszerűséggel mozgott. A közönség tapssal fogadta, őt is, dalait is. A *betyár kendőjé*-ben *Hegyi Aranka* olyan viharos tapsot aratott szilaj játékával és gyönyörű táncával, hogy felvonás végén még a vasfüggöny ajtaját is ki kellett nyitni, hogy a művésznő még egyszer mutassa magát a közönségnek. Végül *A falu rosszában* ismét *Blahánét* láttuk, az ő tündöklő művészetét, a mely egy marad és páratlan a maga édes varázsában. A mai ünnepi estén az ő hamisítatlan, tiszta, magyar művészetének dicsősége sugározta be a színpadot, a melyen mindig ünnep van, valahányszor ő játszik.

A Népszinház jubileuma alkalmából számosan megemlékeztek a színház egyik alapítójáról és első igazgatójáról: *Rákosi Jenőről*. A Népszinház tagjai közül fölkeresték testületileg: *Hegyi Aranka*, *Küry Klára*, *Izsóné* és *Vasváriné*, továbbá *Németh József*, *Ujvári Károly*, *Raskó Géza*, *Bokor József*, *Kovács Mihály*, *Kiss Mihály*, *Novák*, a zenekar tagja, *Marton kardalos*, *Izsó* és *Kopácsy*. Továbbá fölkeresték *Rákosi Jenőt* *Blaháné*, *Vidor*, *Vidorné* és *Solymosi Elek*. Távíratilag üdvözölték *Karcszag Vilmos* és *Kopácsy Juliska* Berlinből, *Erdői Berta* Nagyváradról, *Relle Iván* Pozsonyból. Üdvözölték továbbá: *Erva Lajos*, *Porzolt Kálmán* és *Füji J. Béla*.

Blaháné és *Vidorné* meglátogatták *Csepreghy Ferencét* is, üdvözölni őt a Népszinház fennállásának huszonöt éves fordulóján.

első városi házinyomda 1913